Broj: S1 3 U 039408 21 U
Sarajevo, 06.12.2022. godine

BOSNA I HERCEGOVINA
19.12.22
US-03 13-1 11 21

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Maide Bikić, kao predsjednika vijeća, Jadranke Brenjo i Efraima Ćosić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „BIROTEHNIK-KOMERC“ d.o.o. Sarajevo, kojeg zastupa punomoćnik Mirsad Sipović, advokat iz Sarajeva, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-2880-8/20 od 26.11.2020. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 06.12.2022. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog , broj i datum naveden u uvodu, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača, broj: I-6064/20 od 24.09.2020. godine, ugovornog organa JP EP HZHB d.d. Mostar , u postupku javne nabavke obrazaca za kucanje, računa i koverti i odbijen je zahtjev za povrat uplaćenih sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora zbog pogrešne primjene materijalnog prava, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede pravila postupka i prekoračenja granica ovlaštenja. U obrazloženju tužbe navodi da tuženi i ugovorni organ nisu uvažili odlučnu činjenicu istaknutu u žalbi, da najpovoljniji ponuđač nije priložio pravno valjanu i vjerodostaojnu potvrdu koja bi mu omogućila ostvarivanje statusa preferencijalnog tretmana domaćeg, već je izdejstvovao nevjerodostojnu potvrdu Vanjskotrgovinske komore BiH, koja nema zakonska ovlaštenja da izdaje takvu vrstu potvrda. Ukazuje da tuženi nije cijenio žalbeni navo da je VTK BiH, koja je izdala navedenu potvrdu, priznala da ne može izvršiti provjeru vjerodostojnosti i tačnosti izjava i podataka podnosioca zahtjeva u

pogledu postojanja uslova za dobivanje preferencijalnog tretmana domaćeg. Smatra da su tuženi i ugovorni organ bili u obavezi provjeriti tačnost podataka i vjerodostojnost izdate potvrde te da su prekršili načelo slobodne ocjene dokaza i načelo materijalne istine. Osim tužbenog zahtjeva da se osporeno rješenje i odluka ugovornog organa ponište, postavlja i alternativni tužbeni zahtjev kojim traži da Sud odluči u sporu pune jurisdikcije te da dosudi tužitelju naknadu pričinjene materijalne štete u iznosu od 25.000,00 KM. Ističe da jedini stavrano ispunjava uslove za dobivanje preferencijalnog tretmana domaćeg, jer proizvodi koverte u svom proizvodnom pogonu te da je VTK BiH izdala neistinit dokument, tj. potvrdu ponuđaču „Grafičar" d.o.o. Bihać, da isti ispunjava uslove za priznavanje statusa preferencijalnog tretmana domaćeg. Navodi da ni VTK BiH, kao ni ugovorni organ nisu formirali komisiju ta ispitivanje istinitosti navoda iz date pismene izjave i popunjenog tipskog obrasca izabranog ponuđača, niti je ugovorni organ na pouzdan način, odlaskom u proizvodne pogone navedenog ponuđača, utvrdio da isti ne ispunjava uslove za dobivanje statusa preferencijalnog tretmana domaćeg. Ukazuje da je ugovorni organ zanemario odlučnu činjenicu da izabrani ponuđač vrši samo simboličnu proizvodnju usluge dorade gotovog uvezenog proizvoda. Ističe da je tužitelj jedino privredno društvo u BiH koje je u mogućnosti da proizvede kovertu za mašinsko i ručno kovertiranje, a koje se traži u postupku javne nabavke. Smatra da je ugvorni organ bio dužan provesti dokazni postupak po žalbenim navodima kojima se osporava valjanost izdate potvrde. Nadalje detaljno navodi dosadašnji tok postupka te obrazloženje osporenog rješenja, kao i relevantne odredbe ZUS-a BiH, ZUP-a, ZJN, Zakona o zabrani diskriminacije, Ustava BiH, Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda, Univerzalne deklaracije o pravima čovjeka UN, Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu, tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar je predložo da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude, iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je ugovorni organ JP EP HZHB d.d. Mostar pokrenuo postupak javne nabavke nabavke obrazaca za kucanje, računa i koverti za koji je obavještenje o nabavci broj: 799-1-1-606-3-461/20 pd 18.08.2020. godine objavljeno na portalu javnih nabavki te je nakon provedenog postupka dana 24.09.2020. godine donio odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača, broj: I-6064/20. Tužitelj je protiv navedene odluke izjavio žalbu koju je tuženi osporenim rješenjem odbio kao neosnovanu. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog rješenja jer je zaključio da je izabrani ponuđač dostavio ponudu u skladu sa zahtjevima iz tenderske dokumentacije.

Cijeneći pravilnost i zakonitost osporenog rješenja, ovaj Sud je našao da se osporeno rješenje temelji na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primjeni zakona.

Zakonom o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH", broj 39/14) uređuje se sistem javnih nabavki u Bosni i Hercegovini, utvrđuju pravila za postupke javnih nabavki, i to na način da se definiraju prava, dužnosti, odgovornosti i pravna zaštita učesnika u postupku javne nabavke, te nadležnosti Agencije za javne nabavke Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Agencija) i Ureda za razmatranje žalbi Bosne i Hercegovine (član 1. stav 1. citiranog Zakona). Ovo znači da svaki učesnik (dobavljač) u postupku javne nabavke mora imati isti položaj i mogućnosti da pod jednakim uslovima ne samo učestvuje u postupku javne nabavke nego i da bude izabran kao najpovoljniji ponuđač. Pod pojmom javna nabavka, u smislu ovog zakona podrazumijeva se nabavka roba, usluga ili radova koje provodi ugovorni organ ili sektorski ugovorni organ iz člana 4. i 5. Zakona o javnim nabavkama, u skladu sa odredbama ZJN i podzakonskim aktima (član 1. stav 2. Zakona o javnim nabavkama). Odredbom člana 53. citiranog zakona propisano je da je ugovorni organ dužan pripremiti tendersku dokumentaciju u skladu sa odredbama ovog zakona i podzakonskim aktima i da u tenderskoj dokumentaciji daje potpune informacije o uvjetima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su kandidatima/ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za sudjelovanje, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi.

Ovo sudsko vijeće ukazuje da je postupak javne nabavke formalan postupak, te svako, pa i najmanje nepoštivanje zakonom propisane forme dostavljene ponude čini istu neprihvatljivom. Zato je i zakonodavac u odjeljku A. Poglavlja II. Provođenje postupka javne nabavke (Kvalifikacija kandidata i ponuđača) propisao postupak provjere kvalifikacije dobavljača, ograničenje za učešće u postupku javne nabavke, tehničke i profesionalne sposobnosti dobavljača, te ostale kriterije ocjene ponude. To znači da postupak ocjene ponude nekog dobavljača prolazi kroz različite faze. Prvo je faza provjere kvalificiranosti ponuđača, slijedi faza ocijene ekonomske i finacijske podobnosti te tehničke i profesionalne sposobnosti. Bilo koji nedostatak uočen u ovoj fazi jeste razlog za diskvalifikaciju ponuđača iz daljeg postupka dodjele ugovora predmetne javne nabavke. Kako je u smislu Zakona o javnim nabavkama ponuda prihvatljiva kada je podnese kvalificirani ponuđač i kada ispunjava sve obavezne specifikacije i zahtjeve koje je naveo ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji, to izostanak jednog zahtjeva navedenog u tenderskoj dokumentaciji, istu čini nekvalifikovanom.

Tuženi organ je u skladu sa osnovnim principima Zakona o javnim nabavkama pravilno ispitao da li je ugovorni organ pravilno proveo postupak javne nabavke i da li su uslovi tenderske dokumentacije propisani na nediskriminatorskoj osnovi i ravnopravnim tretmanom prema svim ponuđačima. Navodima tužitelja u tužbi nije doveden u sumnju zaključak tuženog u tom pravcu.

Neosnovano tužitelj prigovara da je ponuda izabranog ponuđača neprihvatljiva, odnosno da se dostavljena potvrda Vanjskotrgovinske komore BiH ne može prihvatiti kao dokaz o ispunjavanju uslova za primjenu preferencijalnog tretmana domaćeg. Naime, kako to iz stanja spisa proizlazi ugovorni organ je tačkom 5.10.6. TD propisao da su ponuđači u svrhu dokazivanja da ispunjavaju uvjete za primjenu preferencijalnog tretmana domaćeg dužni dostaviti sljedeće: Izjavu ponuđača da najmanje 50% ukupne vrijednosti od ponuđenih roba imaju porijeklo iz BiH; Potvrdu Vanjskotrgovinske komore BiH ili Privredne komore F BiH ili Privredne komore RS ili Privredne komore Brčko Distrikta, da ponuđena roba ima BiH proijeklo.

Izabrani ponuđač Grafičar“ d.o.o. Bihać je u svojoj ponudi dostavio potvrdu Vanjskotrgovinske komore BiH, broj: 05-05-3-27-BL-522/20 od 01.09.2020. godine. Neosnovano tužitelj ukazuje da se navedena potvrda ne može smatrati validnom. Naime, navedena potvrda ima snagu javne isprave u smislu odredbe člana 155. stav 1. Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH“, broj 29/02 do 53/16) koji propisuje da isprava koju je u propisanom obliku izdao organ u granicama svoje nadležnosti, a koja može biti prilagođena elektronskoj obradi podataka, kao i isprava koju je u takvom obliku izdala institucija koja ima javna ovlaštenja (javna isprava), dokazuje ono što se u njoj potvrđuje ili određuje. Postupak javne nabavke je formalni postupak i zahtjevi iz tenderske dokumentacije moraju biti u potpunosti ispunjeni kako bi ponuda ponuđača uopće bila uzeta u razmatranje, u konkretnom slučaju, prema nalaženju ovog vijeća, ponuda izabranog ponuđača je bila u skladu sa tenderskom dokumentacijom.

U skladu sa navedenim i obzirom da su u osporenom rješenju sadržani valjani razlozi o činjenicama, koje razloge u cijelosti uvažava i Sud, te obzirom da se osporeno rješenje temelji na pravilno utvrdjenom činjeničnom stanju, pravilnoj primjeni pravila postupka, koji je prethodio donošenju pobijanog konačnog upravnog akta i pravilnoj primjeni zakona, to je tužba tužitelja neosnovana, pa je u smislu odredbe člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH odlučeno kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A

Maida Bikič